

нието и тълкуванието на историческитѣ събития—вижда се, че до известна степенъ е **уравновѣсилъ** умствения багажъ — поулегналъ се е — и, че достаточнo се е ориентиралъ въ неразбориитѣ на Априлската революция.

„Задъ книгата търсете человѣка“ (автора) — казва Сень-Биовъ, славния французски критикъ. И дѣйстви-телно задъ I томъ отъ *запискѣ тѣ* ние виждаме единъ не добръ **уравновѣсенъ** — не добръ улегналъ — **умъ** (автора), който отъ неумѣние да схваща историко-политико-економическата жица на разказванитѣ отъ него събития, напразно труши гърди да доказва *доказаното*; и да напира на частности, които съставляватъ *епизодната страна* на събитията. А задъ II томъ отъ *запискитѣ*, ние виждаме единъ достатъчно *уравновѣсенъ* — улегналъ — **умъ** (автора), който, бидейки погълнатъ отъ неразбориитѣ на революцията, стреми се да бѣде повечето тѣхенъ простъ разказвачъ и описателъ, отколкото тѣхенъ критиковачъ.

По съдържание II томъ отъ *запискитѣ* стои много по-високо отъ I томъ, защото събития, за които ни се разказва въ II томъ, стоятъ много по-високо отъ ония, за които се говори въ I томъ.

I томъ изглежда, казахме, повечето на „историческа христоматия“, а II томъ изглежда на *исторически романъ*, изложенъ въ една, до висока степенъ, увлекателна форма. На много мѣста — въ разказване епизодитѣ — автора достига височинитѣ на Любенъ Каравеловата художественность, а въ нѣкои мѣста надминава даже собственния си художественъ ръстъ — надминава себе-си — дига се по-високо отъ обикновения тонъ на таланта си и ни плѣнява съ волшебното си перо. Бенковски, макаръ и да бѣ закланъ, като агне гергйовско на Тетевенския балканъ, иначе е честитъ, гдѣто въ лицето на неговия адютантъ — Зах. Стояновъ — се намѣри художествения разказвачъ на неговата героическа епопея.

II томъ отъ *запискитѣ*, по нашему, е единъ грамаденъ и вкусенъ беллетристически *рахатъ-локумъ* . . . Който го заѣде, доклъ го не доѣде не му се ще да го остави за другъ пѣтъ. . .